

Saltdal kommune
Kirkegt. 23
8250 Rognan

Saksb.: Øyvind Skogstad
e-post: fmnooys@fylkesmannen.no
Tlf: 75 53 15 68
Vår ref: 2014/5030
Deres ref:
Vår dato: 06.08.2014
Deres dato:
Arkivkode: 433.52

Fellingstillatelse på bjørn - Saltdal kommune

Fylkesmannen viser til søknad av 06.08.2014 fra Saltdal kommune ved Marianne Hoff om skadefellingstillatelse på bjørn.

Vedtak

Fylkesmannen gir med dette fellingstillatelse på en bjørn i deler av Saltdal fra og med 06.08.2014 til og med 17.08.2014.

Vedtaket ble også gitt per telefon og e-post til Saltdal kommune og fellingsleder 06.08.2014.

Grunnlaget for avgjørelsen

Vedtaket er fattet i medhold av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold § 18 og § 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt § 9. Miljødirektoratet har i vedtak av 30.05.2014 fastsatt en kvote på 6 betinga fellingstillatelser for bjørn innenfor hele landet. Av denne kvoten er det så langt felt 1 bjørn.

Etter viltloven er jerv, bjørn, ulv og kongeørn fredet. Dette innebærer at målsettingen om en bærekraftig forvaltning er et overordnet hensyn ved forvaltning av disse artene. Fellingstillatelse gis for å forhindre at rovvilt gjør skade på bufe og tamrein. Ved vurdering av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan.

I den vedtatte forvaltningsplanen for rovvilt i Nordland heter det blant annet:

"Ved vurdering av skadefelling som et taksforebyggende tiltak ønsker Rovviltnemnda at det legges vekt på følgende forhold:

Bjørn:

Rovviltnemnda ønsker en lav terskel for skadefelling av unge hannbjørner som vandrer mye og som påfører beitenæringene store tap. Terskelen for å tillate skadefelling av eldre hannbjørner skal være høyere enn for unge hannbjørner, mens skadefelling av binner i størst mulig grad skal unngås inntil bestandsmålet er nådd i Nordland. Rovviltnemnda ønsker at man aktivt skal bruke DNA som et hjelpemiddel for å skille hannbjørner fra binner, og tidligere kjente bjørner i fylket fra nyinnvandrende bjørner. Hurtiganalyser av DNA vil bli benyttet.

Terskelen for å felle bjørn utenfor de vedtatte yngleområdene skal være lavere enn innenfor yngleområdene.

Dersom det ikke er dokumentert eller sannsynliggjort at det oppholder seg binner i den aktuelle delen av yngleområdet, skal terskelen for å gi tillatelse til skadefelling være lavere enn om det er binner i området.”

Videre i forvaltningsplanen er det fastsatt følgende kriterier for en akutt tapsituasjon:

Om det foreligger en akutt tapsituasjon på sau og lam vil bli vurdert ut i fra:

- *Antall sau og lam dokumentert tatt av fredet rovvilt, tap siste uke og tapsutvikling, vil bli tungt vektlagt. Antall sau i beiteområdet vil være av betydning. Ved søknad om skadefelling vil antall dokumenterte til den aktuelle rovviltart være avgjørende, samt om andre forebyggende tiltak for å hindre tap er forsøkt i tilstrekkelig grad.*
- *Anslått antall sau som mangler ut i fra søyenes kodemerking, samt opplysninger om at enkelte søyer tar seg av flere lam enn sine egne. Disse opplysninger innhentes beitebrukerne ved tilsyn av sauene i utmarka.*
- *Historiske tap i det aktuelle området skal vektlegges.*
- *I prioriterte beiteområder skal terskelen for iverksettelse av tiltak, i form av for eksempel skadefelling, være vesentlig lavere.*

Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes en annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning, jf. rovviltforskriftens § 9 om fylkesmannens myndighet til iverksettelse av betinget skadefelling. Det skal særlig tas hensyn til:

- a) områdets betydning som beitemark
- b) skadenes omfang og utvikling
- c) potensialet for framtidige skader
- d) muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak

Felling skal være rettet mot bestemte individer. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område, tidsrom og antall dyr. Tilfeller hvor det nylig har skjedd angrep som også ligger an til å fortsette, og som samlet er å betrakte som vesentlige, ligger i kjernen av bestemmelsens virkeområde.

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold blir ivaretatt på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal likevel avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på en annen måte eller i et annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært det eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning. Naturmangfoldloven § 5 og prinsippet om geografisk differensiert forvaltning er konkretisert gjennom §§ 3 og 4 i rovviltforskriften og gjennom den regionale forvaltningsplanen for rovvilt i region 7.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i loven §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Naturmangfoldloven §§ 8 til 10 og § 12 er omtalt senere. Naturmangfoldloven § 11 gjelder kostnadene ved miljøforringelse, og blir ikke sett på som relevant i denne saken.

Bjørn i Nordland

Offentlige beslutninger som kan berøre naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon samt effekt av påvirkning, jf. naturmangfoldloven § 8. Fylkesmannen viser til beskrivelsen av det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt i kommentarene til rovviltforskriften § 3, rapport fra Rovdata datert 15.05.2014 vedrørende bestandsstatus for gaupe, jerv, brunbjørn og ulv, vurderinger gjort i Miljødirektoratet vedtak om kvote for betinget skadefelling av 30.05.2014, samt beskrivelser i dette vedtaket.

Bestanden av brunbjørn i Norge blir primært overvåket ved å analysere DNA fra innsamlede ekskrement og hår. De analyserte prøvene med DNA gjør det mulig å slå fast hvor mange brunbjørn som minimum har vært innom Norge i løpet av ett år, hvor de har oppholdt seg og fordelingen mellom hanner og hunner. Bestandsmålet er gitt i antall årlige ynglinger. Overvåkinga har derfor tatt i bruk en ny modell til å beregne hvor mange kull som sannsynligvis er født i Norge hvert år. Modellen tar utgangspunkt i det innsamlede DNA-materialet og bygger blant annet på kunnskap om fordeling mellom kjønn og alder i den svenske bjørnebestanden. Den baserer seg også på kunnskap om hvor ofte binnene føder og hvor gamle de er første gang de føder, samt størrelsen på leveområdene og dødeligheten i bestanden. Resultatet av beregningene viser at det sannsynligvis ble født mellom 3 og 11 kull på landsbasis i 2013, og at det mest sannsynlig ble født 7 kull. For Nordland er det anslått at det ikke ble født ungekull av bjørn i 2013. Bestandsmålet i Nordland er 1 årlig yngling av bjørn.

Resultatene fra DNA-analysene identifiserte 148 ulike brunbjørner i Norge i 2013, 55 hunnbjørn og 93 hannbjørn. Hunnbjørnene ble, i samsvar med tidligere års DNA-undersøkelser, kun påvist i begrensa og spesifikke geografiske områder i Finnmark, Troms, Nord-Trøndelag og Hedmark fylker. Antallet på 148 ulike individer er minimumstall, da en ikke kan gå ut fra at en lykkes i å samle materiale etter samtlige individer i alle områder. Samtidig er det slik at bjørnebestanden i grenseområdene i hovedsak er felles med Sverige. Mange ekskrement- og hårprøver i grenseområdene kan således stamme fra brunbjørner som har hoveddelen av sitt leveområde i Sverige.

I Nordland ble det i 2013 registrert 9 bjørner, alle hannbjørner. Til sammen er det siden 2006 påvist 28 ulike bjørner som i kortere eller lengre tid har vært i Nordland. Det er kun registrert to binner i Nordland siden man begynte med DNA-analyser. Begge disse er påvist i indre deler av Saltdal. Den ene (NO13) ble registrert høsten 2010 og høsten 2011, mens den andre (NO17) er registrert våren og sommeren 2012.

Kjent avgang av brunbjørn i Norge i 2013 var totalt 4 bjørner. Ingen av disse ble felt i Nordland. I løpet av våren 2014 er det felt 3 bjørner i Nordland ved ekstraordinært uttak. Alle var kjente individer, påvist ved DNA-analyse i Nordland sommeren/høsten 2013.

Bestandssituasjonen for brunbjørn i Norge er sterkt påvirket av bestandssituasjonen på svensk side. Bjørnebestanden i Sverige er vurdert til å bestå av omlag 3200 individer. På svensk side er det åpnet for omfattende skydds- og lisensjakt de siste år, og et stort antall bjørner er felt de senere årene. På bakgrunn av dette er det grunn til å anta at innvandringen av bjørn fra Sverige vil bli mindre i årene som kommer.

Det foreligger betydelig kunnskap om den samlede belastningen bjørnebestanden utsettes for, jf. naturmangfoldloven § 10. Bjørnebestanden er ikke begrenset av tilgjengelig areal. Det

er ikke registrert sykdom på brunbjørn i Norge. Det er kjent at ungedødeligheten hos brunbjørn er høy, blant annet grunnet infanticid (ungedrap). Utover enkelte påkjørsler skjer avgangen av voksne brunbjørner i hovedsak gjennom lisensfelling og skadefelling, slik at miljøforvaltningen i stor grad har oversikt over den samlede belastningen.

Føre-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, kommer til anvendelse i situasjoner hvor man ikke har tilstrekkelig kunnskap tilgjengelig. Etter Fylkesmannens syn er ikke dette tilfelle i denne saken.

De aller fleste bjørner som kommer til Nordland er unge hannbjørner som kan vandre svært langt på kort tid fra de kommer ut av hiet i mars-april. I gjennomsnitt vandrer unge hannbjørner i Skandinavia 120 km ut fra det området de ble født. Unge binner etablerer seg oftest i eller i nærheten av moras hjemmeområde, og innvandringen av binner fra reproduksjonsområdene i Sverige skjer derfor langsomt.

Bestanden av brunbjørn ligger under det fastsatte bestandsmålet for region 5-8. Ut fra en totalvurdering av ovennevnte forhold og med tanke på rask iverksettelse når kriteriene for skadefelling vurderes oppfylt, har Miljødirektoratet likevel gitt fylkesmennene i disse regionene myndighet til å iverksette skadefelling etter forskriften § 9 innenfor gitt kvote og tidsrom. Direktoratet vurderer at et slikt uttak ikke vil sette bjørnebestandens overlevelse i fare. Dette forutsetter at det i størst mulig grad unngås å felle binner.

Tapsutvikling til bjørn

Antall påviste tap av sau til bjørn i fylket varierer noe fra år til år (tabell 2 og 3). De største tapene er i Hattfjelldal kommune. Siden 2005 er det påvist seks tap av rein til bjørn, alle i sørfylket.

Tabellen viser utvikling i påviste tap av sau til bjørn i Nordland i 2005-2013.

År	Grane	Hattfjelldal	Brønnøy	Hemnes	Rana	Leirfjord	Vefsn	Bodø	Saltdal	Sum
2005	14	33		3	3	0	0	0	0	53
2006	16	42		26	1	1	0	0	0	86
2007	22	54		32	4	0	1	0	0	113
2008	7	11		23	0	0	8	1	0	50
2009	25	36		0	0	0	0	0	1	62
2010	1	19		0	0	0	0	0	0	20
2011	7	69		0	7	0	0	0	3	86
2012	0	36		0	26	0	0	0	18	80
2013	15	53	7	4	9	0	0	1	12	101

Tabellen viser antall sau og lam erstattet som tapt til bjørn i Nordland 2005-2013.

År	Grane	Hattfjelldal	Brønnøy	Hemnes	Rana	Leirfjord	Vefsn	Bodø	Saltdal	Beiarn	Sum
2005	47	157	0	20	17	0	0	0	0	0	241
2006	84	243	0	109	5	31	0	0	0	0	472
2007	127	190	0	162	34	0	0	0	0	0	513
2008	65	129	0	192	0	25	26	14	0	2	453
2009	178	231	0	1	0	0	0	0	5	0	415
2010	22	158	0	0	0	0	0	0	0	0	180
2011	10	300	0	4	32	0	0	0	12	0	358
2012	0	251	0	0	162	0	0	0	58	0	471
2013	76	282	43	35	70	0	0	9	38	0	553

Søknaden fra Saltdal kommune

Bakgrunnen for søknaden om skadefelling av bjørn er funn av ferske kadaver av sau/lam som er påvist drept av bjørn i området ved Tjeggåvatn på østsida av Saltdal de siste dagene. I søknaden er det vist til at det er gjennomført ekstraordinært tilsyn og skadefellingsforsøk på jerv (ikke felling) uten at dette ser ut til å ha stanset tapene. Videre påpekes det at søyenes kodemerkning viser en foruroligende tapsutvikling, med manglene lam og søyer med for mange lam. Det vises også til tapshistorikk og områdets status som prioritert beiteområde.

Kommunen opplyser at en besetning planlegger å sanke til helga, men for den andre og største besetningen er dette betydelig vanskeligere å gjennomføre.

Den aktuelle situasjonen

Følgende kadaver er påvist drept av bjørn i området pr 06.08.2014:

04.07.14	1 søye påvist drept av bjørn i omr. Tjeggåvatn-Nordnesfjellet
06.08.14	2 søyer påvist drept av bjørn omr. Tjeggåvatn-Nordnesfjellet

I tillegg til de kadavrene som er påvist drept av bjørn er det funnet fire dokumenterte tap til jerv i det samme området i perioden 17.-25.07.2014.

Forebyggende tiltak

Det er gitt midler gjennom FKT til Saltdal Østre Beitelag til utvida tilsyn med radiobjeller og kadaverhund i 2014. Det ble også gitt midler til ekstraordinært tilsyn til beitelaget den 25. juni. Videre er det gjennomført flere skadefellingsforsøk på jerv i det samme området, senest et fellingsforsøk som pågår fram til 17.08.2014. En besetning planlegger å sanke ned sauene kommende helg.

Fylkesmannens vurdering

Terskelen for innvilgelse av skadefelling skal differensieres ihht prinsippet om geografisk differensiering. For rovviltregion 7 – Nordland er bestanden av bjørn under det regionale bestandsmålet. Dette tillegges vekt i våre vurderinger om evt. skadefellinger i fylket, og det vil denne sesongen generelt være en høyere terskel enn tidligere for å innvilge skadefelling i områder med mål om yngling av bjørn. I områder prioritert for beitedyr vil det som tidligere være lav terskel for å innvilge skadefelling.

Det aktuelle området er i vedtatt forvaltningsplan avsatt som prioritert beiteområde for sau, hvor det altså skal være en lav terskel for å innvilge skadefelling. Det at terskelen for uttak er lav betyr imidlertid ikke at tilstedeværelsen av rovvilt i et prioritert beiteområde i seg selv gir grunnlag for felling. I ethvert vedtak om skadefelling, skal det gjøres en konkret og helhetlig vurdering av den enkelte situasjon i tråd med krav nedfelt i gjeldende regelverk, og vedtak om uttak kan bare fattes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte. Den regionale forvaltningsplanens inndeling av regionen i prioriterte beiteområder og prioriterte rovviltområder skal legges til grunn i disse vurderingene, men ikke som eneste kriterium.

Fylkesmannen legger til grunn at Rovviltnemnda i Nordland med sin geografiske differensiering har forsøkt å ivareta de hensyn som er nedfelt i naturmangfoldloven § 12. Vi vil imidlertid påpeke at den arealdifferensieringen som er valgt i Nordland etter vår vurdering ikke er noen god løsning. De vedtatte bjørneområdene sammenfaller ikke med områder som biologisk sett ligger til rette for bjørn, og det er derfor svært liten sannsynlighet for at

---

bestandsmålet vil kunne oppnås innenfor bjørneområdene. Dette skaper ikke nødvendig forutsigbarhet for beitebrukerne, øker konfliktnivået og gjør den praktiske forvaltningen av rovdyr i Nordland svært utfordrende. Dersom det skal være realistisk å redusere antall rovvilt i de prioriterte områdene for beitedyr uten at dette går på bekostning av de vedtatte bestandsmålene, bør arealdifferensieringen i større grad ta hensyn til rovdyrenes biologi. Med bakgrunn i dette har Fylkesmannen anbefalt nemnda å starte en prosess med revisjon av forvaltningsplanen.

Det er så langt i år påvist 3 sauer drept av bjørn i Saltdal kommune, alle i samme område de siste dagene.

Følgende forhold taler etter vår vurdering for å innvilge søknaden:

- Utvidet tilsyn i kombinasjon med radiobjeller og kadaverhund har ikke i tilstrekkelig grad forhindre tap av lam i beiteområdet i løpet av sommeren. Erfaringer fra det samme området i 2013 viser at det også er vanskelig å forhindre tap til bjørn dersom denne fortsetter å oppholde seg i området.
- De siste påviste tapene er ferske, noe som sannsynliggjør at skadevolder fortsatt er i området.
- Tapene er lokalisert utenfor de vedtatte bjørneområdene i region 7 – Nordland, med mål om yngling av bjørn. Terskelen for å tillate skadefelling av bjørn utenfor bjørneområdene skal være lavere enn innenfor bjørneområdene, jf. Forvaltningsplanen for rovvilt i Nordland.
- Det aktuelle området ligger innenfor prioritert beiteområde for sau. Det er et mål om at det ikke skal være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder. Innenfor disse områdene skal terskelen for å felle store rovdyr som tar sau, være vesentlig lavere enn utenfor, jf. bl.a. brev av 09.07.2014 fra KLD.

Følgende forhold taler etter vår vurdering for ikke å innvilge søknaden:

- Det registrerte antall sau påvist som drept av bjørn i dette tilfellet er fortsatt begrenset.
- Bestandsmålet for bjørn er ikke oppnådd i Nordland. Generelt er handlingsrommet for skadefelling større når bestandsmålet er oppnådd, jf. brev av 09.07.2014 fra KLD.
- Det er tidligere i år felt tre bjørn på ekstraordinært uttak i Nordland, og dette tillegges vekt sett i forhold til at vi ikke har oppnådd bestandsmålet i regionen.
- Det er en viss sannsynlighet for at skadegjørende bjørn er ei binne. Felling av binner vil i større grad ha konsekvenser for oppnåelse av bestandsmålet enn om det felles hannbjørner.

Påvist tapsomfang til bjørn er pr d.d. fortsatt begrenset. Vi vurderer imidlertid at påviste tap til bjørn og jerv, observasjon av manglende dyr og historikk i beiteområdet gjør situasjonen

---

krevenne og vedvarende, og at ytterligere tap kan forventes i tiden framover dersom det ikke gjennomføres effektfulle tapsreducerende tiltak.

DNA-analyser viser at de fleste bjørner som påvises i Nordland er hannbjørner. Samtidig er de eneste påviste binnene funnet nettopp på østsida av Saltdal, i årene 2010-2012. Det ble ikke påvist binner i Nordland i 2013. Etter en samlet vurdering av tilgjengelige DNA-resultater og kunnskap om vandringsmønster og adferd til bjørn, mener vi at det er størst sannsynlighet for at den skadevoldende bjørnen er en hannbjørn.

Fylkesmannen har drøftet saken med Mattilsynet, og vi ser at situasjonen i dette beiteområdet er utfordrende. For å hindre ytterligere tap er det nødvendig å iverksette tapsreducerende tiltak som har effekt. Dersom man ikke lykkes med fellingsforsøket i løpet av første uka i fellingsperioden, anbefaler Fylkesmannen at det iverksettes tidlig nedsanking av sauene i området. Dette vil være et effektivt tapsreducerende tiltak. Vi vil i så fall etter søknad kunne vurdere å gi tilskudd til gjennomføring av dette.

Konklusjon

Ut fra disse vurderingene mener vi det er grunnlag for å tillate skadefelling. I vår totalvurdering har vi lagt vekt på at det er fare for framtidige skader, området har stor betydning som beitemark og dette området kan regnes som et kronisk tapsområde.

Fylkesmannen vil understreke at skadefellingsforsøk er et virkemiddel for å løse en skadesituasjon i et område forårsaket av bestemte individer av en rovviltart. Måloppnåelsen kan bli svekket dersom innsatsen rettes mot andre individer av samme art eller mot andre rovviltarter. Av den grunn er skadefellingstillatelsen knyttet til en bestemt art og innenfor et avgrenset geografisk område og tidsrom.

Bruk av hunder

Fylkesmannen anbefaler at det brukes hunder som er egnet til å spore og lokalisere bjørn. Dette både for å øke sannsynligheten for en vellykket felling og for evt. ettersøk. Hunder som ikke halser på drevet kan brukes løs, forutsatt at kommunen gir unntak fra sikringsreglene i hundeloven, jf. hundeloven § 9e. Fellingslaget er selv ansvarlig for å innhente slik tillatelse hos kommunen. Fylkesmannen viser også til at løs hund i områder med husdyr/rein krever spesiell aktsomhet fra brukeren, for å unngå skade/jaging av beitedyr.

Fylkesmannen viser til ønske om å bruke løs, på drevet halsende hunder under skadefellingsforsøket. Det følger av viltlovens § 23 at løs, på drevet halsende hunder ikke er tillatt for jakt på andre arter enn hjort, rådyr, hare, rødrev og gaupe. Et tilsvarende prinsipp legges til grunn for felling av rovvilt på skadefellingstillatelse. Søknaden til Miljødirektoratet om dispensasjon fra viltlovens § 23 vil bli besvart av direktoratet.

Dersom det medbringes eventuelle hunder av rasen plott og russisk støver for spring, skal det gjøres tiltak for å sikre at disse ikke kommer løs.

Vilkår knyttet til fellingstillatelsen

1. Fellingstillatelsen gjelder fra og med 06.08.2014 til og med 17.08.2014.
2. Tillatt område for felling:
  - Grense mot vest: Saltdalselva
  - Grense mot nord: Lifjellet (Rett linje mellom Kvittuva 793 moh og Midtifjellet 890 moh)
  - Grense mot øst: Rette linjer mellom Midtifjellet 890 moh – Satertind – sørenden av Solvågvatnet, og videre ned langs Solvågbekken til Junkerdalselva.
  - Grense mot sør: Junkerdalselva
3. **Fellingsforsøket skal etter beste evne rettes mot skadevoldende individ.**

Fellingsforsøket bør således styres mot der tapene sist har skjedd og hvor de eventuelt utvikler seg videre. Området kan bli fortløpende justert av Fylkesmannen dersom tapssituasjonen tilsier det.
4. **Binner med unger som opptrer sammen er unntatt fra fellingstillatelsen.**

De tiltak som er mulige for å unngå at binne felles, skal være iverksatt.
5. Saltdal kommune er ansvarlig for å oppnevne deltagere på fellingslaget. Det skal oppnevnes en fellingsleder. Kun personer som står på lista over deltakere i fellingslaget kan delta på fellingsforsøket, og slik liste skal sendes til Fylkesmannen før fellingsforsøket starter. Alle som deltar på fellingslaget må være kjent med dette brevets innhold. Fellingsleder er ansvarlig for å gjøre brevet kjent for fellingslaget, samt å kontrollere at deltagerne har avlagt storviltprøve og er registrert i Jegerregisteret. Det bør være et begrenset antall deltagere av gangen, slik at man får et hensiktsmessig fellingsforsøk.
6. Godtgjøring: Innenfor rammen som er gitt til skadefelling av jerv i det samme området i brev av 05.08.2014, kan deltakere på kommunalt skadefellingslag motta godtgjøring og dekning av utgifter for fellingsforsøket i samsvar med rovviltforskriften §§ 9 og 9a. Fylkesmannen kan ved behov vurdere å øke rammen etter mottak av foreløpig oversikt over ressursbruk i fellingsforsøket.

Merk at deltakere som mottar godtgjøring etter ordningen må være registrerte lisensjegere, jf. rovviltforskriften § 15. Vi viser til brev av 18.06.2012 som er sendt til kommunen for mer informasjon om godtgjøringsordningen.
7. Oppnevnte jegere plikter å utøve fellingsforsøket på en human og sikkerhetsforsvarlig måte, jf. viltlovens § 19. Ved felling av bjørn skal det benyttes våpen og ammunisjon godkjent for storviltjakt, jf. Forskrift av 22.03.02 om utøvelse av jakt og fangst. Det skal tas hensyn til lysforholdene før det blir løsnet skudd, på lik linje med utøvelse av annen jakt. Ved skadefellingsforsøk på bjørn ønsker Fylkesmannen å understreke viktigheten av at fellingsforsøket avsluttes i riktig tid før mørkets frembrudd (min. to timer). Dette for å

---

sikre god nok tid til eventuelle skuddplassundersøkelser eller ettersøk dersom dette blir nødvendig.

8. Felling eller forsøk på felling av bjørn skal umiddelbart meldes til Fylkesmannen og Statens naturoppsyn. Hos Fylkesmannen kan det på dagtid gis beskjed på telefon 75 53 15 00 og etter arbeidstid på Fylkesmannens vakttelefon 478 29 091. Den som feller dyr skal fremvise felt dyr for Statens naturoppsyn for umiddelbar kontroll, merking og prøvetaking av biologisk materiale, og skytter skal kunne påvise fellingsstedet etter anmodning fra Statens naturoppsyn, politiet eller Fylkesmannen.
9. Dersom bjørn skadeskytes, plikter de ansvarlige å gjøre det de kan for å avlive dyret snarest mulig. Skytter plikter å forvise seg om påskutt dyr er truffet eller ikke. Ved skadeskyting skal skytter uten opphold underrette Fylkesmannen og nærmeste politimyndighet. Fylkesmannen avgjør videre gjennomføring og avslutning av ettersøk. De som har deltatt i forsøket på felling skal uten godtgjørelse bistå forvaltningsmyndighet eller politimyndighet i det videre ettersøk.
10. Forsøk på felling i medhold av denne tillatelsen krever ikke tillatelse fra grunneier, jf. viltlovens § 35.
11. Bjørn felt i medhold av denne tillatelsen er viltfondets eiendom. Ingen kan derfor på noen måte gjøre seg nytte av felt dyr uten nærmere samtykke fra Direktoratet for naturforvaltning. Felt dyr skal så raskt som mulig bringes til Norsk institutt for naturforskning i Trondheim. Instruks for ivaretagelse av døde rovdyr kan lastes ned på rovdatas nettside (www.rovdata.no), under Instruks.
12. For de tilfeller der det vurderes bruk av løs hund under felling, vises det til at unntak fra sikringsreglene i hundeloven kan gis av kommunen, jf. hundeloven § 9e. Fellingslaget er selv ansvarlig for å innhente slik tillatelse hos kommunen. Bruk av løs, på drevet halsende hunder er ikke tillatt, jf. viltlovens § 23.
13. Fellingslaget skal melde tilbake til Fylkesmannen minimum **en gang pr. døgn** om gjennomføringen av fellingsforsøket.
14. Fylkesmannen i Nordland kan til enhver tid trekke tilbake fellingstillatelsen.

Saksopplysninger

Dette vedtaket blir kunngjort i Miljøvedtaksregisteret (www.miljovedtak.no) og ved utsendelse til adressatene på kopilista.

Klage

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen tre uker etter mottatt brev.

En eventuell klage skal angi det vedtak det klages over og den eller de endringer som ønskes. Se også vedlagte skjema om rett til å klage på forvaltningsvedtak. Klagen skal sendes til Fylkesmannen i Nordland, Statens hus, 8002 Bodø.

Med hilsen

Tore Vatne (e.f.)
seksjonsleder

Øyvind Skogstad
rådgiver

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi:

Miljødirektoratet (Miljøvedtaksregisteret)

Foreningen Våre Rovdyr (e-post)

Mattilsynet (e-post)

Nordland Bondelag (e-post)

Nordland reindriftssamers fylkeslag v/Mads Kappfjell (e-post)

Nordland sau og geit v/Ann-Guro Hansen (e-post)

Norges Naturvernforbund – Nordland (e-post)

Reindriftsforvaltningen i Nordland (e-post)

Rovviltnemnda i Nordland (SharePoint)

Rovviltutvalget i Nordland bonde- og småbrukarlag (e-post)

Salten politidistrikt (e-post)

Statens naturoppsyn i Nordland (e-post)

Statskog Fjelltjenesten (e-post)